

TRANZSCENDENCIA TÉVÉCSATORNA

Filmnovella. A kidolgozott film DVD kiadása: Internet, The Beyond, Written and directed by Zoltan Demme.

Galaktikák nézővel szemben úszó csillagképei áramlanak a képernyőn. Feljön egy felirat. Ön a Transzcendens Csatorna műsorát nézi. Feljön utána egy cím. A VILÁGMINDENSÉG LÉNYEGÉNEK KERESÉSE. Egy befagyott patak képe jelenik meg. Sebesen áramlik a víz a jégrétegek alatt. Feljön egy felirat. Jeges patak. Dover, Anglia, 1211. Folyamatosan a hol havas, hol töredezett, hol sziporkázó jeget látjuk, a lényegből, a vízből semmit.

NARRÁTOR.

1981 decemberében a Pioneer 10 űrszonda elvitte a világűrbe az emberiség névjegyét. Egy acéllemez volt ez, amely megjelölte merre esik a naprendszerünk a világűrben, rajzok segítségével érzékeltette milyen az ember alakja és megjelenése, és megadott néhány más információt. 18 évvel később a Cook-szigetek parti szikláinál egy acéllemezre vettek észre a nyaralók, amely pontos mása volt a névjegynek. Lehetséges, hogy válasz érkezett a világűrbe küldött életjelünkre? Többen erre gyanakodtak. A lemeztől hiányoztak ugyanis az univerzumot és az embert ábrázoló rajzok, és helyükön teljességgel ismeretlen ábrák szerepeltek. Nem kevesebbet látszott jelteni mindez, minthogy a világegyetem nem világegyetem, hanem valami más. A naprendszer nem naprendszer, hanem valami más. Az ember nem ember, hanem valami más. A Cook-szigeteki acéllemez ma is vizsgálják. A különös üzenetet is. „A naprendszer nem naprendszer, az ember nem ember, valami más.” Mit jelentsen ez? Megértéséhez a messzi múltba szükséges visszamennünk.

A befagyott patakra egy monogram vetül.

N.W. Egy középkori festő monogramja. Pontos nevét nem ismerjük. A képei azonban segítségünkre lesznek.

Továbbra is a befagyott, domboldali patakot látjuk. Beethoven Prométheuszának egy hívős, üde zenei részlete szól. Mintha a képernyő törne szét váratlanul széttöredezik a jég. Néhány jégszilánk marad a monitor szélén.

Mocskos rongysávokkal körbetekerve, emberek vonulnak a képen. A tűzhalálba menetelnek. A tetőtől talpig a testüket betekerő rongysávokon kívül nincs is rajtuk más, a rongycsíkok a testhez szorítják a karjaikat, a lábuk is csupán szűken, aprókat léphet. Hátukra égbemeredező szálfákat szorítanak rá a rongyok. Köd van. A menet mögött vad sziklák derengenek. Előttük, a ködös messzeségben, kormos, fekete füsttel lobog a máglya.

NARRÁTOR.

Vad századok mocskos során át, a szenny az égig ér.
Kormos csatamezőkről föl az égre gőzöl a hús, a bél, a vér.
Rüh rág a lányok satnya mellén, ételük patkány és görény.
Éjente hullahalmokban túrnak rézpénzért, aranyért.
Zsír nő a hóhérok hasára, visong a leprás férfisereg.
S máglyákon égnek sorban el a félistenek.

A kép közepére piros felirat kúszik fel: EUROPE. Alatta lassan, komoran évszámok peregnek: 1000, 1100, 1200...stb... Irgalmatlanul, ellentmondást nem tűrően robban rá a képernyőre a főcím a Beethoven-i nagyzenekar félelmes nyitóakkordjával. PROMÉTHEUSZ. Drámai harangkongás. Máglya felé haladó menetek. Váratlanul a széttöredezett jég ismét összeáll, rejtelmesen csobog alatta a patak.

Felúszással hóemberek tömege jelenik meg. Félig elolvadtak már. Teli vannak krumplihéjjal, szeméttel, pernyével, le vannak hugyozva, össze

vannak szarva. Időnként leprások jelennek meg, matatnak, krumplihéjakat szednek össze. Felirat jön. Doveri Várboritón 1211. Leprások nyüzsögnek. Van aki zabál a szemétből.

NARRÁTOR.

Európa folyamatosan háborúzott a XII. század során. Ennek következménye egy borzalmas kór, a fehér lepra lett amelyben húsz millió ember pusztult el. A halálos kórral egy szörnyű babona járt együtt. Milliók hitték el, hogy a fehér kór képes a beteg által épített hóemberbe átköltözni. 1120 körül Európa nyugati és északi részét elárasztották a hóemberek.

N:W. festőmester töredezett, rothadó, néhol penésszel elborított egykori művei jelennek meg. Mocskos hóemberek szerepelnek rajtuk. Visszatérnek a börtönképek a leprásokkal.

A fehér leprát a tudósok lázadása kísérte. Az egyház ugyanis nem engedte az embereket megmúteni, isten teremtményeit megszentelteleníteni. Irtóhadjáratot kezdett, a lázongás letörésén túl a tudományok felett is vissza akarta szerezni az uralmát. Több ezer tudós került hóhérkötélre, máglyára vagy pallos alá.

Hóhérokkal vezetnek végig valakit a várboritón udvarán. Egy fiatal, átszellemült, egészséges és vad indulatokat sejtető ifjút, aki a sok nyomorult közt úgy hat, mint egy félisten.

Prométheusz Krisztalloszt, a görög származású ifjút, matematikai és csillagászati csodagyereknek tartották. 19 éves korában fagyhalállal pusztították el.

A menet elvonul. A doveri bíróság sziklaépülete jelenik meg. Néhány N.W. kép közben, ezek is penészednek már. Vörös csuklyás bírók tűnnek fel rajtuk. Hatalmas keresztet hordanak a nyakukban. Felirat következik. Penész lepte festmények a tárgyalásról

FŐBÍRÓ

Tehát továbbra is fenntartja ezeket a sátáni gondolatait.

PROMÉTHEUSZ

Fenntartom uram.

FŐBÍRÓ

Fenntartja, hogy hegyek, fák, füvek nincsenek? Hogy amit a szemünk mutat az nem igaz?

PROMÉTHEUSZ

Minden okom meg van rá, hogy fenntartsam őket. Ugyanis a fa tulajdonképpen nem fa. Ugyanis a fű, tulajdonképpen nem fű. Hanem valami más. Mi mást látunk és mást tanulmányozunk mint amilyenek a dolgok valójában. Mi azt látjuk amit a szemünk mutat és azt tanulmányozzuk amit az eszünk elér. A világ igazi arcát azonban nem vesszük észre. Odafönn a csillagok valójában nem csillagok és nincs is fényük. Fenn az égen a nap valójában nem nap és nem is süt.

ELSŐ BÍRÓ

Badarság!

FŐBÍRÓ

De hát akkor micsodák a csillagok, mi a nap valójában?

PROMÉTHEUSZ

Valami, amit mi nem érzékelünk mert nincs rá se érzékszervünk, se műszerünk. A fényét észleljük, a melegét észleljük, ám ezek századrangú jellemzői csupán. A görögök szerint apró részecskék, atomok vannak a napban, ám ezek is századrangú jellemzői csupán. Ugyanígy a hegyeknek, a fáknak, a füveknek is csak az egészen mellékes vonásait vesszük észre. A színüket, a szagukat, az életműködéseiket és ilyesmiket. Ezeket az egészen mellékes jellemzőket gondoljuk mi világnak uram. Pedig a világ igazi arca nem ilyen. Amit mi erdőnek gondolunk, az még csak nem is emlékeztet arra amilyen az erdő valójában!

Idilli, behavazott, porcukros erdőképet látunk. Hirtelen, akár egy papírdarab, széttépődik a kép, s valami ismeretlen, azonosítatlan ábra mozog mögötte.

Amit felhőnek hiszünk, köze sincs ahhoz amilyen a felhő valójában!

Felhők. Hirtelen, akár egy papírdarab, széttépődik a kép, s valami ismeretlen, azonosítatlan ábra mozog mögötte.

Amit ködnek hiszünk, köze sincs ahhoz ami a köd valójában.

Ködös táj. Hirtelen, akár egy papírdarab, széttépődik a kép, s valami ismeretlen, azonosítatlan ábra mozog mögötte.

Nagyon meglepődnénk ha képek formájában láthatnánk egyszer micsodák a növények, az állatok, az emberek valójában! Beledöbbennénk, ha egyszer sikerülne színekké és vonalakká átszámítani és megpillantani, valójában mi is az amiben élünk!

A diadalmas Beethoven-i zenére egymás után robbannak szét a képernyő képei. Mindig valami ismeretlen, azonosítatlan jelenik meg mögöttük. A zene végeztével a rejtelmes képsorok elúsznak.

Újra N. W. mester összepenészedett műveit látjuk. Később egy feliratot rajtuk. A tárgyalás második napja.

MÁSODIK BÍRÓ

Sátáni csaló! Amit ebben a perben elmondott, annak egy a veleje! Hogy az egyház tudósai, hatalmas tanintézetei nem az igazi világot vizsgálják.

PROMÉTHEUSZ

A hozzáférhető részét vizsgálják uram! És bizonyos teljesítményekre is képesek ebben! Hosszú évszázadok alatt sikerül majd ötven évről nyolcvan évre emelni az emberek életkorát. Még hosszabb idő alatt eljutunk majd néhány égitestre a porszemnyi naprendszerünkben. De hol a többi? És hol a lényeg? Mi ez az egész világmindenség és miért van itt? A lényeg, az mindig elmaradt!

A tárgyalóteremben döbrent csend van.

Hogyan hihetik önök, hogy a hatalmas világmindenség megnyílik a csapnivalóan rossz érzékszerveink előtt? A folyton fejlesztésre, javításra szoruló műszereink előtt? Egy olyan megbízhatatlan valami előtt, mint a gondolkodás? Hogyan hihetnek ilyet?

Irdatlan tömegű lekoszolódott hóember. Felirat. A temetői kápolnánál. Túl a hóembereken, fehérleprás vénasszonyokból álló kórus kezd gyülekezni, akik, az egykori szokás szerint, a halál előtt álló elítéltek lelki üdvéért imát énekelnek. Ahogy összegyűltek, vékony, sipítós hangon bele is kezdenek. Két kármin csuklyás hóhér a lemeztelenített Prométheuszt hozza. Sírgödre már

meg van ásva. Egy fához láncolják. A kékre fagyott Prométheusz eszmélete időnként visszatér. A vénasszonyokat nézi.

PROMÉTHEUSZ

Hallgassatok már el! Szánni való csaló vagyok nektek? Az a csaló aki túlbecsüli a tudományt! Aki elhitei az emberekkel a gondolkodás erejét! Az a csaló, aki kikiáltja világmindenségnek a képeket, a hangokat, a szagokat és az összes semmiséget, amit az ember észrevesz. Az csal, aki belegondolni se hajlandó, hogy amit naponta látunk és hallunk, a mögött egészen más is rejtőzhet!

Beethoven zenéjére egymás után robbannak szét a képernyő képei. Mindig valami ismeretlen, azonosítatlan jelenik meg mögöttük. A képsorok nemsokára elúsznak.

Lélekharang cseng. Felírat. A sírnál. A félhalott Prométheusz a hóban, a földön vergődik immár. Nyöszörög az áhítatosan, égre emelt arccal sipítózó öregasszonyoknak.

PROMÉTHEUSZ

Hagyjátok már abba! Odafönn nincs semmi! *(Tekintete a temetőben tébláboló papokra téved.)* Hazug vadállatok! Belevertétek a fejünkbe, hogy isten képmásai, a teremtés koronái vagyunk! *(A temetői tömeg felé kiabál.)* Nem mondják meg nektek az igazat! Eltájolódott élőlények vagyunk semmi más! Soha nem fogjuk megtudni mi a növény, az állat, az ember valójában! Soha nem fogjuk megtudni, mi ez az egész világmindenség körülöttünk.

A kép leúszik. Vidám téli részletek, havas, üde, porcukros csendéletek árama jelenik meg, ám egy pillanat múlva papírként széttépődik. Vigyorgó hóemberek bukkannak elő. Ezek hófehérek, tiszták immár.

NARRÁTOR

Századok telnek századokra,
tudásunk egyre nő.
Bennünket szolgál nemsokára
a fény, a szél, a gőz, a hó.
Majd föl a kozmoszba hágunk,
s elő az az idő,
mikor dicsőségünk
fénylőn az égbe nő.
Ám a legfontosabbról, épp a lényegekről,
és ezt sose feledd,
akkor sem tudunk majd többet,
mint a hóemberek.

A derűs hóemberek fölött a Vége felírat jelenik meg.

Galaktikák nézővel szemben úszó csillagképei áramlanak a képernyőn újra. Feljön egy felírat. Őn a Transzcendens Tévécatorna műsorát nézi. Újabb galaktikák. Újabb felírat. Lehet, hogy Prométheusz Krisztallosz téved és nincs rejtett tartalom a dolgok mögött. Am a Világmindenség lényegét továbbra sem ismerjük pontosan. Újabb galaktikák. Újabb felírat. A VILÁGMINDENSÉG LÉNYEGÉNEK KERESÉSE. Újabb galaktikák. Újabb felírat. Ha emberi érzékszervek és műszerek elégtelenek a Világmindenség lényegének megismeréséhez, talán a földönkívüliek kiegészíthetnek minket. Amennyiben léteznek. És amennyiben persze megértjük a gondolataikat. Újabb galaktikák. Újabb film indul el.

Zöldes, párás üveg. Eső áztatja. Vízcseppek csorognak. Halványzöld felírat fut végi az üvegen.

Az emberi lény egy esős, párás üvegen át
nézi és vizsgálja a világot. Homályosan lát.

A földönkívüliek előtt nincs ott ez a
zavaró, esős, párás üveg. Ők tisztán látnak.
J.Besson: Zöld notesz

FIATALEMBER HANGJA

Szegény Nagyika! Micsoda világa volt a
kottáival, fűszereivel, különös ételleivel.

NAGYIKA HANGJA

Kékre forrázott hal fűszeres zöld parajjal
Kékre forrázott pávaszelet csípős mustárral
Kékre forrázott szőlőcsigák tormával.

*Zöldes, párás üveg. Eső áztatja Vízcseppek csorognak. Halványzöld felírat fut végi az üvegen.
FINNORSZÁG 1930. Az esőcseppektől sűrű üveg mögül lassanként kibontakozik a Fiatalember.
Őszi tavon csónakázik.*

FIATALEMBER HANGJA

Ez itt tudósok parkja Vejmönen-ben.
Világhírű filozófusokat hív meg előadni
az itteni egyetem immár kétszáz éve.
Búcsúzóul faültetésre kérik őket.
Az apró csemeték aztán megnőnek.

Különös fák, hattyúk, vadkacsák, pára.

A legfontosabb, a legszentebb dologért,
az igazságért küzdöttek ezek a tudósok!
Emiatt szeretem ezt a párás, nedves parkot.

Különös fák, hattyúk, vadkacsák, pára.

Különös kutatások folynak jelenleg itt.
A földön kívüli élet esélyét vizsgálják.
Elsősorban azt, milyen gondolatai lehetnek
egy intelligens, nem emberi lénynek.
Hogy lehet elképzelni ilyesmit?
A külsejüket, társadalmukat,
a technikájukat, azt még esetleg.

Különös fák, hattyúk, vadkacsák, pára.

Persze azért engem is érdekelne hogy
miket gondolhat egy nem emberi agy?
Milyen véleményei vannak?
Mit lát ő meg a világból?

Nagyika szobája. Kották, könyvek, fűszerek, apróságok.

NAGYIKA HANGJA

Drága kicsi fiam. Minden nap írok neked.
Giselle halála óta olyan egyedül vagy.
Tedd el kicsi fiam a leveleimet, és amikor
én már nem élek, olvasgassad őket.
Igyekszem majd sok érdekeset írni.
Szegény Giselle már úgysem írhat neked.

*Puritán finn templom. Körülötte sírkövek. Valamennyi szív alakú. Hosszú
harangszó. Megjelenik a főcím. GISELLE. A balett eredeti zenéjével.*

A fiatalember lépdel a temetőben kezében virágcsokorral.

FIATALEMBER HANGJA

Ebbe a temetőbe Nagyika minden héten
kijárogatott. Nagypapám sírja van itt.
Nekem kiskoromban meghaltak a szüleim.
Tíz évvel ezelőtt a nagypapám is.

Leteszi a virágcsokrot egy szív alakú sírkövhöz.

Nagypapa a filozófusok
között dolgozott az egyetemen.
Ám soha semmilyen gondolatot nem említett
ami esetleg földönkívüliektől származhat.
Egyetlen kivétellel.
"Tévedünk fiam, amikor a vizet, az embert, a követ
az erdőt megkülönböztetjük egymástól.
Ezek mind azonosak egymással! Mint ahogy az
egész világon minden azonos mindennel!
A külső megjelenés sajnos megtéveszt minket.
A külső miatt nehéz észrevenni, hogy minden
élőlény és dolog teljesen azonos egymással!"

Feláll, leveszi a kalapját úgy álldogál a sírnál.

Ez a mondat megmaradt az eszemben, mivel
Finnországban csakugyan sok minden egyforma.
Híresek a fehér éjszakák, a nap nem megy le,
az éjszakák és nappalok szinte azonosak.

Az ezer tó országa vagyunk, ahol a tavakból
felbugyogó meleg források miatt sok a pára.
A meleg tavak vidékén egyformák az évszakok.
Vannak városok ahol az időjárás egész évben,
minden egyes nap azonos.

Vetítógép berregése.

Még valami eszembe jutott. Nagypapám folyton
filmezett, minden apróságot megörökített.
Ez a másik nyugtalanító emlékem kiskoromból
Nagyon különös képek voltak a filmtekercsein.

Nagypapa filmfelvételeiből látunk párat. Melegforrás képe. Bugyog az iszap. Körkörös rajzolatú. Közepén kidudorodik, gömbszerűvé válik majd szétpukkan. Körkörös, közepén gömbszerű mindennapos apróságok özöne jelenik meg ezután a mozivásznon. Hasonlóságokat filmezett a Nagypapa, törékeny fűszálakat amelyek kardok éles pengéire emlékeztetnek, puha nyusziprémet amely közelről tűpárnát idéz, és még számtalan ilyet amelyek ott peregnek most a néző előtt, majd számos alkalommal megjelennek még a film során. A homályos üveg nemsoká visszatér az esőcseppekkel. Felírat íródik rá.

Felhőt, utcát, szobát nézve sok a hasonlóság.
A hasonlóságok az azonosság árulkodó jelei.
J. Besson: Zöld notesz.

Hidak, házak, pára. Fehér éjszakák az üvegen át.

FIATALEMBER HANGJA

Wilkunába kerültem számtantanárként az egyetem után.

Wilkuna különös kisváros volt északon.
A fehér éjszakák jellegzetes városa.
Itt hónapokon át teljesen azonosak
voltak az éjszakák is, a nappalok is.

Fiatalember és Öregúr egy tóparti hidon sétálgat.

Wilkunában a legkülönösebb ember számomra
egy idős úr volt, a természettan tanára.
Nagyon furcsának véltem, hogy az azonosságok
érdekelték őt is, mint a nagyapámat.
És külsőleg is borzasztóan hasonlított rá.

ÖREGÚR

Kedves barátom!
Ne higgyük el amit a szemünk mutat!
Nem biztos, hogy különböznek egymástól a fák
és az öltönyünk, a háztetők és a kalapunk.
Valójában a körülöttünk lévő dolgok azonosak
csak ezt nehéz észrevenni.
Ám ha különb, jobb eszközökkel vizsgáljuk
a világot, mint a porszemnyi emberé,
akkor kiderül, hogy minden azonos mindennel!
Csak a hasonlóságok tűnnek fel nekünk, ám ők
a szemünk előtt elrejtőző azonosság jelei!

*Két finom kalapos, fiatal hölgy sétál el előttük. A Fiatalember döbbenet
fordul utánuk.*

ÖREGÚR

A fiatal grófnő és a komornája.

FIATALEMBER HANGJA

A komorna!!... Giselle-re emlékeztet.
És Giselle pettyes szoknyája van rajta!!

A homályos üveg visszatér az esőcseppekkel. Felirat íródik rá.

A földönkívüliek GONDOLKODÁSÁRA is figyeljünk
ne csak külsejüket, technikájukat képzeljük el.

*Harangszó. Párás éjszaka. Puritán finn templom Wilkunában. Pontosan
olyan mint az előző. Itt is szívalakúak a sírkövek. A Fiatalember jelenik meg.*

FIATALEMBER HANGJA

Egyre inkább nyugtalanítottak az azonosságok.
Egyre többet gondolkodtam rajtuk.
Különösen esténként, mikor hazafelé
tartottam a temetőkertén át.

Furcsa volt, hogy a város hasonlít az enyémre.
Furcsa volt a temetőkert, amely
annyira emlékeztetett az otthonira.
Furcsa volt hallani a nagyapám gondolatait,
egy másik idős úr szájából.

A legkülönösebb azonban a komorna volt!
Sokat láttam. Nincs egy apró ránc, egy szeplő az
arcán, ami ne volna ismerős!

Másnap. A Fiatalember a hegyoldalról egy tavat pillant meg.

FIATALEMBER HANGJA

A tó!...Pont olyan, mint amelyben Giselle meghalt!

Idegesen lesiet a domboldalról a vízpartra.

A móló!... Mint a régi! Ahonnan a csónakja elindult! Miért?

A homályos üveg visszatér az esőcseppekkel.Felírat íródik rá.

Földönkívüliek külsejének elképzése helyett
a gondolkodásukba próbáljunk belelátni inkább!

Öregúr és Fiatalember sétál a vízparton.

ÖREGÚR

Miért jövünk mindig ehhez a mólóhoz?

FIATALEMBER

Nem is tudom. Tudja, még az egyetemen,
volt egy menyasszonyom, Giselle Hekkonen.
Kisvárosi balett-táncosnő volt. Két éve,
csónakbalesetben, elvesztette az életét.
Jól ismerem a mólót ahonnan evezni indult.
És ez a móló itt pontosan ugyanolyan!
A rajta lévő apró repedések is ugyanolyanok!

És még valamit nem értek.
Iszonyodom a tavaktól azóta, de ennél a tónál
furcsa örömet érzek, amikor a vizet nézem.
Szinte boldogságot.

ÖREGÚR

Kedves barátom az összes emberi érzés azonos!
Iszonyat és boldogság is ugyanaz az érzés.
Mindkettő egyaránt heves, egyaránt önfelédtt,
mi emberek ebből ennyit értünk csupán.

FIATALEMBER

De hát tragédia történt!
És én mégis nagy megkönnyebbülést érzek.

ÖREGÚR

Mert a tragédia és a megkönnyebbülés is azonos!
Bocsásson meg érte, de önnek tragédiát is jelentett és
megkönnyebbülést is okozott Giselle halála.

A homályos üveg visszatér az esőcseppekkel.Felírat íródik rá.

KÉT ÉVVEL KORÁBBAN

*A fiatalembert látjuk lesiet a domboldalról a vízpartra.
Hétfőn is, kedden is, szerdán is. Nagyon hasonlók a képek.*

FIATALEMBER

Giselle kisasszony!

GISELLE

Nahát! Maga már megint kijött ide?

FIATALEMBER

Giselle kisasszony, ne menjen csónakázni!

GISELLE

Miért ne menjek?

FIATALEMBER

Kellemesebb volna sétálni egyet.

Vagy kimehetnének a hegyekbe.

GISELLE

Ó, maga mindig csak csöndben és unalmas helyeken érzi jól magát!

Mit csináltunk múltkor a hegyen? Egész nap ültünk a fűben és maga a lepkéket nézegette.

Fiatalemberek jönnek evezőkkel a vállukon.

EVEZŐSÖK

Giselle kisasszony! Giselle kisasszony!

FIATALEMBER

Giselle kisasszony,

ne menjen el ezekkel a fiatalemberekkel!

GISELLE

Már megint féltékenykedik?...

Értse meg, én csak a vadevezősök isteni

életére vágyom. Semmi közöm nincs hozzájuk!...

És különben sem vagyok még a felesége!

EVEZŐSÖK

Giselle kisasszony!

GISELLE

(Feléjük fordul.) Várjanak, mindjárt megyek!..

(Visszafordul.) Fél óra múlva itt vagyok!

FIATALEMBER HANGJA

(Dühös pillantások közben.) Sose tesz a kedvemre semmit!

Soha semmi örömet nem adna!

A homályos üveg visszatér az esőcseppekkel. Felirat íródik rá.

Aki földönkívüliek gondolatairól töpreng

nincs egyedül. A zsenik is megpróbálták ezt.

Rimbaud, Yvan Goll, Jerry és mások.

Öregúr és Fiatalembert sétál a vízparton.

FIATALEMBER

Nem vettem észre eddig hogy megkönnyebbültem

valóban, amikor a menyasszonyom meghalt.

Egy furcsa dolog okozta a problémámat.

A teste.

Irtóztam tőle hogy a hófehér hamvas

testéhez bárki hozzáérjen.
És nem mertem én sem megérinteni.
Szinte remegve gondoltam a nászéjszakára
amikor ez az élő és meleg test az enyém lesz.
Mintha beletaposnék egy hamvas gyümölcsbe.

A szerelem beteljesülése
olyannak tűnt nekem mint a halál,
amely örökre megszüntet
minden ígéretet és izgatót.

ÖREGÚR
Kedves barátom!
Az emberi élet összes eseménye azonos!
A beteljesült szerelem és a halál is azonos!
A szerelmet számtalan szállal szövö az elmúlás,
mi emberek ebből ennyit veszünk észre csupán.

FIATALEMBER
Hogyan lett képes erre?
Ennyi azonosságot észrevenni.

ÖREGÚR
Figyelemmel kísérem
a természettudományos folyóiratokat.
Nemrég beigazolódott, hogy a világon mindent
protonok, elektronok, elemi részek alkotnak.
Minden ugyanabból áll!

Igen. A hegyóriás is, az apró szösz a ruháján is,
pontosan ugyanabból áll! Minden azonos.

*Páros tavon a komorna csónakázik. Giselle ruhájára emlékeztet az öltözete.
A Fiatalember a tópartról nézi.*

FIATALEMBER
Virágot kellene vinni neki...
Vagy a kikötésnél segíteni egyszer...
Hátha kiderül a titka.

*Páros tóparton a Komorna és a Fiatalember jönnek, a csónakkikötő
irányából.*

FIATALEMBER
Megengedi, hogy elkísérjem az uradalomig?

KOMORNA
Nem, arról szó se lehet! A grófnő nem szereti,
ha a komornái férfival mutatkoznak.
Nem kívánja hallani a cselédek pletykáit.

FIATALEMBER
Legfeljebb azt mondanák,
hogy egy udvarlójával több.

KOMORNA
Ne mondjon ilyet. Nekem csupán egy udvarlóm
volt eddig. A vőlegényem.
Két évvel ezelőtt meghalt!... Öngyilkos lett.
Vízbe fojtotta magát. Nem messze innen.

Ne mondjon semmit. Megnyugodtam azóta. Tudja,
a szüleim nem egyeztek bele a házasságba.

Nos, Isten önnel uram!
Köszönöm, hogy segített a kikötésnél!

FIATALEMBER
Isten önnel. Búcsúzól megmondaná a nevét?

KOMORNA
Giselle. Giselle Perlonian.

Őszi ködben a Fiatalember a temetőn sétál végig.

FIATALEMBER
Wilkuna környékén a falvak temetőiben
szív alakúak a sírkövek.
Szív, szeretet, szerelem -
összekapcsolva halállal, elmúlással.
Sejtették az itteniek
a szerelem és halál azonosságát?

A legszomorúbb helyen, temetőben vagyunk.
Mégis derű árad ezekből a kövekből.
És derűs dallamok csengenek a
fülemben, amikor nézem őket.
Valamikor Giselle táncolt a városi színház
színpadán erre a vidám zenére!
Az én fiatalon meghalt menyasszonyom!
És Giselle szerepét táncolta,
a fiatalon meghalt menyasszonyét!

Ne! Ne!... Sok, nagyon sok már
az azonosság mindenüttl!

És komorna is...
Giselle nevét viseli. Giselle külsejét idézi.
Giselle kedvenc pettyes szoknyaiban jár...
Lehetséges lenne, hogy Giselle és a komorna
azonosak egymással??

Őrülségek, elhihetetlen ostobaságok
sűrűjében cikázik immár az agyam!
Vagy talán... Talán mégsem?...
Talán épp az igazság, az eddig felfoghatatlan
igazság villan meg végre a szemem előtt?

Komorna és Fiatalember csónakáznak a párás vízen.

KOMORNA
És elmondom önnek a legkülönösebbet is.
Amikor a vőlegényem meghalt, sokáig
nem tudtam szabadulni a tó környékéről.
Egy idő után feltűnt, hogy nem csak iszonyt
érzek itt, hanem valamilyen örömet is.
Mégkönnyebbülést.

Aztán rájöttem ennek a nyitjára.
Tudja nekem nem sok jót adott a vőlegényem.

Folyvást féltékenykedett. Néha veszekedtünk.
Mikor már sokszor jártam itt, megértettem,
valójában megkönnyebbülést okozott a halála.

Most nagyon elítél azért amit mondtam?

FIATALEMBER

Nem! Ne higgye! Nagyon is megértem!

KOMORNA

Rádöbrentem, hogy a tragédia mennyire összefonódik a
a megkönnyebbüléssel! Az iszony az örömmel!
De talán már örültnek is tart
ezekért a gondolatokért!

FIATALEMBER

Nem! Ne gondolja!

KOMORNA

Csakugyan ért engem? Pedig már úgy éreztem,
szinte nem is emberi gondolatok ezek!
Egy nem emberi lény, mondjuk egy földönkívüli,
akinek más a napi élettere mint nekünk,
aki más összefüggéseket vesz észre mint mi,
az gondolhat ilyeneket!

FIATALEMBER

Higgye el megértem önt!
Mert én is túl sok mindenben
vettem észre már az azonosságokat!
Szinte fojtogatnak most már ezek az élmények!

De jó volna kiszökni egy olyan világba,
ahol se láthatunk a rovarban emberi vonásokat
az emberben rovarszerű, féregszerű jellemzőket.
Ahol se láthatunk a csalóban mártírt,
és a mártírban meg csalót!
Ahol megszűnne végre az
azonosságok uralma!

Nagyika szobája. Kották, könyvek, fűszerek, apróságok.

FIATALEMBER HANGJA

Nagyikám! Ez borzalmas!
Mindenben az azonosságokat veszem észre!
A finoman hajló fűszálak közelről
kardok élés pengéinek látszanak.
A nyulak puha prémje
közelről hegyes tűkből áll.
Anyám fényképén gombok vannak,
ott ahol a szeme volt.
Finom arcvonalai mintha
görbe asztallábak volnának.

Józan ésszel, emberi szemmel
szeretném nézni a világot újra.
És nem megy, nem megy.

A homályos üveg visszatér az esőcseppekkel. Felirat íródik rá.

KÉT HÉTTEL KÉSŐBB

A Komorna és a Fiatalember csónakáznak a párás vizen.

KOMORNA

Nemrég a grófnőnek is meséltem
a nyomasztó azonosságokról!
És megmutattam neki
a szerencsétlenség helyszínét is.
Ha akarja megmutathatom magának is!
Ha akarja odavezethetünk a haláleset helyszínére.

FIATALEMBER HANGJA

Megdöbbentett a komorna mondata.
Ekkora már tökéletesen tisztában voltam vele
hogy az azonosságok igazak,
és tudtam hogy mi fog történni, ha mi ketten
megközelítjük a szerencsétlenség színhelyét!

Csak azt nem sejtettem,
hogy neki is ugyanaz a vágya, mint nekem.
Hogy oda kell menni.

Szegényke ugyanúgy át volt már itatva
ezzel a nem emberi mákonnyal,
ezzel az iszonyatos mákonnyal, mint én.
És szenvedett, nagyon szenvedett tőle,
hogy nem lesz képes soha többet józan ésszel
emberi szemmel nézni a világot.
Elemi erővel lobbant fel bennünk a vágy,
hogy legyen végre elég ebből.
És elindultunk befelé.

*Nagyika szobája. Kották, könyvek, fűszerek, apróságok.
Közben Fiatalember, Komorna, csónakban, párás üvegen át.*

Nagyikám!

Ez nem azt jelenti hogy ne tisztelném azokat
akik a fejlődés útját keresik,
vagy szeretnének másként gondolkodni,
mint a porszemnyi ember.
Mint nagyapám vagy idős kollégám is.

Én azonban ehhez nem vagyok eléggé érett.
Én nem akarom nem emberi szemmel nézni a
világot s úgy érzem hogy ehhez jogom is van.
Én nem csináltam rosszat,
én csak a ritkuló hajamhoz,
a két kajla fülemhez,
és a nyomorult kockás öltönyömhöz
akarok ragaszkodni,
és ezt ne vegye el tőlem se egy tudós, se egy
földönkívüli, se egy magasabb intelligencia.

Még a legszentebb dolog,
az igazság sem érdekel többé,
ha miatta az apámról az kell gondolnom,
hogy az égvilágon mindennel azonos.
Az anyámat, az anyámnak akarom gondolni,
nem egy asztallábnak!

Viharzene. Később puritán finn templom. Erős harangszó.

NARRÁTOR

A csónakot már másnap megtalálták
a parti nádasba sodródva.
A fiatalok holttestét két héttel később,
immár oszlásnak indult állapotban.

Zöldes, párás üveg. Eső áztatja Vízcseppek csorognak. Halványzöld felírat fut végi az üvegen.

A földönkívüliek tudása, technikája ártalmas
nekünk. A legkisebb eszköz és legapróbb gondolat is.
Ha a földönkívüliek nem léteznek, akkor egyedül vagyunk.
Ha léteznek, ugyanúgy egyedül vagyunk.
J. Besson: Zöld notesz.

A Vége felírat jelenik meg a párás üvegen.

Galaktikák nézővel szemben úszó csillagképei áramlanak a képernyőn újra. Feljön egy felírat. Ön a Transzcendens Tévécsonna műsorát nézi. Újabb galaktikák. Újabb felírat. Lehet hogy J.Besson téved és semmilyen értelemben nem vagyunk egyedül a kozmoszban. Ám ezernyi év eltelt és hol egy földönkívüli aki a világ lényegéről felvilágosít minket? Újabb galaktikák. Újabb felírat. Ne földönkívüliekhez, Istenhez forduljunk ha a világ lényegét ismerni szeretnénk. Újabb galaktikák. Újabb felírat. Ám a teremtés okát is, a világmindenség lényegét is, Isten eltakarja az emberek szeme elől, a vallások tanítása szerint.

Galaktikák nézővel szemben úszó csillagképei áramlanak a képernyőn változatlanul. Feljön egy felírat. Isten, vagy a földönkívüliek helyett megkérdezzük a történelem legnagyobb tudósait is a világ lényegéről. Ezt tesszük holnapi adásunkban.

Filmelőzetes következik. Ismert tudósok képei fölött egy felírat fut. AZ EMBERISÉG LEGNAGYOBB TUDÓSAI. Filmelőzetesként a Narrátor az ő gondolataikat summázza. Arcképek és arcképek egymás után.

NARRÁTOR

A világmindenség lényegét nem ismerjük. Lehetséges hogy a lényeg kedvező a számunkra. Igazolja az életmódunkat, a mindennapos céljainkat. Lehetséges, hogy ha fény derül a lényegre, bebizonyosodik hogy helyes törvényeket hozunk, helyesek a szokásaink, és mindent úgy érdemes csinálnunk ahogyan csináljuk.

Ám lehetséges az is, hogy a lényeg kedvezőtlen nekünk! Kiderülhet, hogy hatalmas tévedések a törvényeink, a mindennapos szokásaink. Kiderülhet a legtermészetesebb tetteinkről is, még olyanokról mint gyereknevelés vagy iskolába járás, hogy a világ magasabb értelme szerint ezek elítélendő vagy nevetséges cselekedetek. Amíg a lényegről fogalmunk sincs, semmire sincs igazolásunk!

Arcképek és arcképek egymás után.

AZ EMBERISÉG LEGNAGYOBB TUDÓSAI.

Arcképek és arcképek egymás után.

NARRÁTOR

Tenni kellene valamit. Jó lenne ha az apa biztosra vehetné, helyesen jár el és igaza van, amikor családot alapít. Jó lenne ha az anya biztosra vehetné, helyesen jár el és igaza van, amikor megszüli gyermekét.

Galaktikák nézővel szemben úszó csillagképei áramlanak a képernyőn újra. Feljön egy felírat. Vizsontlátásra holnap!

A kép a VÉGE felíratot követően leúszik.